Győri László

Olimpia

Már olimpiára nem megyek,
nem akarok többet veszíteni.
Ezüstérem? Hullt bronz? Kis kegyek?
Minek is fussak már neki?

Boldogok a nagy beérkezők.
Voltam atléta én is valaha.
Rovom, csak rovom az égi kört,
de földi az olimpia.

Nagy osztó, ne add az aranyad,
ne aggasd rám ezüstöd, bronzodat!
Sziszegte bajnok: - Irigy kutya vagy!
Nyüszítesz? Így vagy boldogabb?

Indulni kis bajnokságokon
tehénjárta mezei versenyen?
Inalok mezítláb, vén bolond.
Élcelődni a vesztemen?

Jöjjön a tehénjárta mező!
Belecuppantom, üdv, a lábamat.
Majd egy lavórban nézhető
rajta a mocskos áradat.

Vadrózsa

A tövisszúró gébics
ideszáll hívatlan,
szúr a rózsa, mégis
a tövisre tűzi
a tücsköt, a kabócát,
mint karóra hajdan
az ember az embert.
A tövised karó
gyilkos madaraknak,
rózsa, hát emiatt vagy
le nem szakítható?

A réten a rózsát
ne próbáld letörni,
a rózsa gyilkosság
cinkosa, mégse merd,
ne akard megölni.